

Рівненський державний

гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів
вищої освіти

№ 3
2021

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 3

Рівне, 2021

СТУДЕНТСЬКИЙ ДАЙДЖЕСТ: збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти. – Випуск 3. – Рівне: РДГУ, 2021. – 150 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Виконавчий редактор:

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Члени редакційної колегії

Немеш Олена Миколаївна – доктор психологічних наук, професор, в.о.ректора Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, професор, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Юрчук Олексій Іванович – кандидат педагогічних наук, доцент кафедри педагогіки і психології (дошкільної та корекційної) імені проф. Поніманської Т. І Рівненського державного гуманітарного університету

*Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ
(протокол № 5 від 27 травня 2021 р.)*

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

уникнути цього необхідно проводити спільну роботу з дитиною як батькам, так і вчителям та психологу закладу освіти.

Вчитель, як важлива фігура у шкільному житті дитини, повинен спостерігати за зовнішніми проявами тривожності та повідомляти про них шкільному психологу або батькам дитини, щоб провести психокорекційну роботу з нею та виявити причини тривожності. Важлива і робота шкільного психолога, який повинен проводити дослідження по виявленню рівня тривожності. Батьки, в першу чергу, повинні бути зацікавлені, в якому емоційному стані перебуває їхня дитина і використовувати правильні методи виховання та підготовки дитини до школи. Хороша емоційна обстановка в сім'ї та позитивне емоційне ставлення до дитини формує стійку особистість. Комплексна взаємодія батьків, вчителів та шкільного психолога є важливою частиною у формуванні та становленні здорової особистості.

Список використаних джерел

1. Прихожан А. М. Тревожность у детей и подростков: Психологическая природа и возрастная динамика. Москва-Воронеж, 2000. 328 с.
2. Ставицька С. О. Психолого-педагогічні умови подолання особистісної тривожності у дітей молодшого шкільного віку : автореф. дис. ... канд. психол. наук : 19.00.07. Київ, 1999. 14 с.
3. Шапарь В. Б. Психологічний тлумачний словник найсучасніших термінів. Харків : Прапор. 2009. 670 с.
4. Пасечник Л. Тревожный ребенок. *Дошкольное воспитание*. 2007. № 9. С. 89-95; № 10. С. 64-71.
5. Ковальчук О. Виникнення тривожності у дітей та профілактика страхів. *Психолог*. 2009. №11-12, березень. С. 22-23.

УДК 159.922.7-044.332

ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ

Шепельчук Ірина, здобувач ОС «бакалавр»

спеціальності 053 «Психологія», 4 курс, РДГУ

Керівник: Кулакова Л. М., канд. психол. наук, доцент

Початок навчання у школі знаменує собою, перш за все, зміну звичного середовища існування дитини та розширення інститутів соціалізації – школи й, відповідно, появу нових ролей, прав та обов'язків, які безпосередньо впливають на особистість молодшого школяра. Вступ до школи – один із найбільш кризових перехідних періодів, що висувають специфічні проблеми, зокрема проблема адаптації до нових умов соціалізації, які потребують пильної уваги психологів, педагогів, батьків тощо.

На думку науковців, в учнів початкової школи змінюється їхнє соціальне оточення, нові умови навчання й виховання висувають вищі вимоги до інтелектуального й особистісного розвитку, до рівня сформованості в дітей навчальних знань, умінь, навичок [1, с. 4]. М. Сосніна зауважує, що зміна загальної ситуації функціонування сучасного суспільства сприяє збільшенню різних відхилень в особистісному та емоційному розвитку сучасних дітей, виснажуючи запас адаптаційної енергії, дезорганізовує психіку і поведінку, що, в свою чергу, визначає індивідуальні особливості соціально-психологічної адаптації дітей до умов освітнього середовища [7].

Як зазначає В. Панок, 6-річний першокласник за рівнем свого психічного розвитку залишається дошкільником і, тому, потребує компетентного психолого-педагогічного супроводу у процесі адаптації, що можна забезпечити лише в узгодженій роботі педагога та психолога: психолог контролює та коригує процес адаптації через дотримання відповідних

рекомендацій вчителем, який, в свою чергу, врахувавши висновки психолога, змінює хід навчально-вихованого процесу [6, с. 4-5].

Варто зауважити, що українське освітнє середовище декілька років тому зробило ваговий крок у реформуванні освітньої галузі через впровадження Концепції Нової української школи (НУШ), що передбачає побудову педагогічного партнерства між всіма учасниками освітнього процесу (учні, вчителі, психологи, соціальні педагоги, батьки тощо) та базується на ідеях дитиноцентризму (урахування вікових та індивідуальних особливостей дитини, забезпечення морально-психологічного комфорту дитини), на нашу думку, саме ці складові є основою у психолого-педагогічному супроводі процесу адаптації першокласників, попередженні їх шкільної дезадаптації. Проте, незважаючи на активне впровадження Концепції НУШ, залишається недостатньо вивченим питання діагностики особливостей соціально-психологічної адаптації першокласників до умов школи.

Мета дослідження – виявити особливості соціально-психологічної адаптації дітей в умовах початкової школи Концепції НУШ.

Виклад основного матеріалу дослідження. Дж. Мід, у авторській теорії «Я», стверджує, що особистість формується в процесі її взаємодії з іншими суб'єктами і є моделлю тих міжособистісних відносин, які найбільш часто повторюються в її житті. Взаємодіючи з суспільством індивід, ніби грає різні «ролі», а в цілому його особистість являє собою набір різних ролей, які він постійно на себе приймає [3].

Ідеї Дж. Міда дали початок парадигмі інтеракціоністської орієнтації в психології, представники якої зауважують, що поведінка індивіда визначається переважно трьома змінними: структурою особистості, роллю та референтною групою [8]. Соціально-психологічна адаптація як феномен виникає при взаємодії двох систем: особистості і соціального середовища, в яку потрапляє або в якій вже знаходиться ця особистість. Ю. Д. Гакаме, М. Е. Тавад'ян розглядають соціальну-психологічну адаптацію першокласників до навчання як процес перебудови емоційно-вольової, пізнавальної та мотиваційної сфер учня, що протікає в суто індивідуальному режимі, обумовленому психофізіологічними особливостями молодших школярів та зовнішніми соціально-педагогічними факторами [4].

У процесі адаптації дитини до школи виділяють три основні етапи [2, с. 144], які в цілому тривають 1,5-2 місяці, однак у деяких дітей цей процес може продовжуватися півроку-рік:

– *орієнтувальний* (2-3 тижні) – бурхлива реакція і значне напруження усіх систем організму у відповідь на зміну звичних умов життєдіяльності;

– *нестійке пристосування* (2-3 тижні) – пошук організмом оптимальних (або близьких до оптимальних) варіантів реакцій на комплекс соціально-психологічних впливів;

– *відносно стійке пристосування* (1-2 тижні) – знаходження організмом найбільш відповідних варіантів відповідей на навантаження, що вимагають меншого напруження всіх систем. Г. Колесова [5, с. 5] виділяє три рівні адаптованості першокласників до школи. *Високий рівень адаптованості* характеризується відносно швидким освоєнням шкільного середовища та активною соціальною взаємодією. У таких учнів спостерігається майже завжди гарний настрій, вони доброзичливі, сумлінно і без видимого напруження виконують усі вимоги вчителя. У перші 1,5-2 місяці адаптації у них, інколи, трапляються складнощі або в контактах із дітьми, або у стосунках з учителем, оскільки їм ще важко виконувати всі вимоги правил поведінки. Але на етапі «відносно стійкого пристосування» у дітей з високим рівнем адаптованості відбувається засвоєння і нового статусу, і нових вимог, і нового режиму.

Середній рівень характеризується більш затяжним періодом адаптації (орієнтовно 4 місяці). Такі учні не можуть прийняти ситуацію навчання, спілкування з учителем, однокласниками. Як правило, їм важко опанувати навчальну програму.

Низький рівень («група ризику») притаманний для дітей, в яких соціально-психологічна адаптація пов'язана зі значними труднощами. Вони не засвоюють навчальної програми, у них проявляються негативні форми поведінки, різкі негативні емоції.

Для реалізації поставленої мети нашого дослідження, а саме виявлення особливостей соціально-психологічної адаптації дітей в умовах початкової школи Концепції НУШ, нами було реалізовано *емпіричне дослідження* першокласників (35 учнів) на базі Рівненських закладів загальної середньої освіти. Дослідження проводилося у листопаді 2020 року, тобто після 2-х повних місяців після початку навчання у школі.

В основі нашого дослідження лежало *припущення* про те, що освітні умови Нової української школи сприяють більш швидкій та ефективній адаптації учнів до освітнього середовища початкової ланки школи і позитивно впливають на процес соціалізації дитини.

З метою перевірки висунутого припущення нами було застосовано відповідний діагностичний інструментарій, який передбачав дослідження основних компонентів (за Г. Колесовою [5, с. 7]) соціально-психологічної адаптації першокласників, а саме:

– *фізіологічне підлаштування організму* – відсутність психосоматичної симптоматики (Опитування батьків та аналіз медичної статистики);

– *шкільна успішність та поведінка* – засвоєння учнями способів і прийомів навчальної діяльності («Опитувальник для визначення рівня адаптації дитини до школи» (Л. Ковальова, Н. Тарасенко));

– *емоційне сприймання нової соціальної ситуації* – емоційне сприйняття процесу навчання і стосунків з однокласниками, емоційне ставлення до вчителя та до себе в новій ролі (Проективний тест особистих відношень, соціальних емоцій і ціннісних орієнтацій «Будиночки»).

Результати дослідження фізіологічного підлаштування організму дитини до навчання у школі представлені у таблиці 4..

Таблиця 4

Наявність / відсутність психосоматичної симптоматики у період адаптації до умов початкової школи

Ознаки дитячої нервовості	К-ть учнів (у %)
Психосоматичних симптомів не спостерігається (захворювань немає)	34,3
Зрідка мають місце функціональні порушення (симптоми психосоматичних явищ, порушення сну, апетиту, захворювання дитини в адаптаційний період)	42,9
Спостерігається виражена психосоматична симптоматика	22,8

Як видно з таблиці, у більшості першокласників (42,9 %) спостерігаються нечасті прояви психосоматичної симптоматики, які характеризуються порушенням сну, апетиту, захворюваннями дитини в адаптаційний період (також, можливо, пов'язано із сезонними загостреннями хронічних хвороб). У 34,3 % першокласників не спостерігається психосоматичних симптомів. У меншого числа (22,8 %) молодших школярів спостерігається виражена психосоматична симптоматика. На нашу думку, такі результати зумовлені загальною ситуацією розвитку дитини (нове середовище соціалізації, зміна провідної діяльності, збільшення навантаження (як психологічного, так і фізіологічного), зміна режиму дня) і умовами «пандемічної» реальності зумовленої коронавірусною хворобою. Результати дослідження шкільної успішності та поведінки й емоційного сприймання нової соціальної ситуації дитини у школі представлені у таблиці 2.

Як видно з таблиці 2, у 34,3 % першокласників спостерігається нормальний рівень шкільної дезадаптованості. Такі учні характеризуються високим рівнем емоційного, мотиваційного, поведінкового компонентів адаптації – оптимальне самопочуття, підвищена навчальна активність, успішність виконання поставлених завдань, товариськість у ставленні до вчителя та однокласників, спокійна і рівноважена поведінка, гарний настрій.

Таблиця 5

Засвоєння учнями способів і прийомів навчальної діяльності

Рівень шкільної дезадаптованості	К-ть учнів (у %)
Низький (нормальний) рівень шкільної дезадаптованості	34,3
Середній рівень шкільної дезадаптованості	48,6
Високий рівень шкільної дезадаптованості	17,1

Для 48,6 % учнів притаманний середній рівень шкільної дезадаптованості, що характеризується недостатнім енергетичним балансом, амбівалентним ставленням до навчання, посереднім емоційним станом. Такі учні проявляють періодичну навчальну активність, вони не часто прагнуть відповідати на питання вчителя, хоча правильну відповідь знають. Вони старанно виконують його вимоги, але за допомогою звертаються частіше до однокласників, причому до тих, з ким товаришують найбільше. Можуть відволікатися на сторонні заняття, у виконанні завдань роблять поодинокі помилки, проте в навчальному процесі зацікавлені. Під час перерви вони періодично активні, сфера їхнього спілкування обмежена кількома однокласниками.

Високий рівень шкільної дезадаптованості спостерігається у 17,1 % першокласників. Такі учні характеризуються навчальною пасивністю, частковим виконанням завдань, зосередженістю на власних справах, негативними емоціями, поганим настроєм та самопочуттям, відчувають дискомфорт при спілкуванні із вчителем і негативно ставляться до більшості однокласників. Ці діти можуть заважати іншим, кричати, бігати, не звертаючи увагу на попередження. Інший поведінковий патерн – замкнутість, ізольованість, негативізм, конфліктність щодо однокласників та вчителя.

Висновки. Аналіз результатів дослідження особливостей соціально-психологічної адаптації першокласників в умовах початкової школи Концепції НУШ показав, що більшість досліджуваних мають середній рівень адаптованості за всіма його компонентами. Сучасні умови навчання мають позитивне відображення на емоційному стані учнів, їхньому енергетичному балансі, працездатності, позитивному ставленні до школи, комунікативній активності, пізнавальній мотивації та рефлексії. Однак умови НУШ, наразі, не вирішують всіх труднощів у процесі адаптації дітей до школи. У представленій вибірці спостерігаються учні, хоч і менша частина, яким важко прийняти шкільні умови навчання. Перспективним напрямом дослідження вбачаємо у з'ясуванні причин проблеми шкільної дезадаптації школярів й розробці практичних психолого-педагогічних рекомендацій та створенні оптимальних умов швидкої та ефективної адаптації школярів початкової школи.

Список використаних джерел

1. Адаптація дітей у 1, 5, 10 класах / упоряд. Т. Червонна. Київ : Шкіл. Світ. 2008. 128 с.
2. Алексеєва Л. В. Проблема адаптації першокласників до навчальної діяльності. *Збірник наукових праць «Актуальні проблеми навчання та виховання людей з особливими потребами»*. 2007. 3 (5). С. 143–151. URL: <http://ap.uu.edu.ua/article/226> (дата звернення: 30.10.2020).
3. Белик А. А. Теория «Я» Дж. Г. Мида и психологическая антропология. *Социальная психология и общество*. 2011. Т. 2. № 1. С. 31–43. URL: https://psyjournals.ru/social_psy/2011/n1/39645.shtml (дата звернення: 16.03.2021).

4. Гакаме Ю. Д., Тавадьян М. Э. Трудности адаптации детей к школьному обучению. *Научно-методический электронный журнал «Концепт»*. 2017. Т. 34. С. 181–185. URL: <https://e-koncept.ru/2017/771170.htm> (дата звернення: 30.10.2020).
5. Колесова Г. В. Діагностика адаптації першокласників: методичне забезпечення. *Психолог*. 2010. 23-24 (407-408). С. 3–18. URL: https://pochclass.ucoz.ru/dm/diagnostika_adaptacii_pershoklasnikiv.metod.zabez.pdf (дата звернення: 17.03.2021).
6. Панок В. Г. Адаптація дітей до навчання у школі в діяльності психологічної служби: методичні рекомендації. 1 електрон.-опт. диск (CD-ROM). Київ : Укр. НМЦ практи. психології і соц. роботи, 2013. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/32310413.pdf> (дата звернення: 17.03.2021).
7. Соснина М. С. Индивидуальные особенности социально-психологической адаптации детей в условиях дошкольного образовательного учреждения : автореф. диссертации кандидата психологических наук. Москва, 2010. 26 с.
8. Учасники проєктів Вікімедіа. Інтеракціонізм. Вікіпедія. Вікіпедія. URL: <https://uk.wikipedia.org/wiki/Інтеракціонізм> (дата звернення: 18.03.2021).

З М І С Т

АПОСТОЛ М. ВЗАЄМОДІЯ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ З БАТЬКАМИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ.....	5
БАБАК А. ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДИТИНИ ДО НАВЧАННЯ.....	8
БЕНДЮГ В. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОВЕДІНКИ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	10
БЕНДЮГ В. ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ ТИПУ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА ПОВЕДІНКУ ПОДРУЖЖЯ В КОНФЛІКТІ.....	13
БІЛЬ Ю. ЧИННИКИ АГРЕСИВНОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	15
БОРТНІК М. ПСИХОЛОГІЧНІ ДЕТЕРМІНАНТИ ПРОЯВІВ ІНФАНТИЛІЗМУ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	17
ВАЛАГА О. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ Я-ОБРАЗУ В РАНЬОМУ ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	20
ГРЕБІНЕВИЧ М. ВПЛИВ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ НА ПРОФЕСІЙНЕ САМОВИЗНАЧЕННЯ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	21
ГУЗЕЙ А. ПРОБЛЕМИ ПРОФЕСІЙНОГО СТАНОВЛЕННЯ МОЛОДОГО ФАХІВЦЯ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ.....	24
ГУРИНЧУК А. ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ПРОЯВУ ЛІДЕРСТВА В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	28
ДАНИЛЯК К. ДОСЛІДЖЕННЯ ПСИХОЛОГІЧНИХ ОСОБЛИВОСТЕЙ ФЕНОМЕНУ СТРАХУ У СУЧАСНІЙ НАУЦІ.....	30
ДВОРАК Д. ПСИХОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМА БУЛІНГУ У ШКІЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	32
ДЕМ'ЯНЮК В. ПРОБЛЕМИ АДАПТАЦІЇ ПРАЦІВНИКІВ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ СИСТЕМИ ОСВІТИ ДО УМОВ ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ.....	35
ДЕРЕЛО І. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ САМОПРЕЗЕНТАЦІЇ ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ-ЖІНОК.....	39
ДЖЕДЖЕРА О. ВПЛИВ СТРЕСУ НА ПЕРЕЖИВАННЯ ЕМОЦІЙНИХ СТАНІВ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	41
ДЗЬОБА Ю. ПРИЧИНИ ТА ПРОЯВИ ЕМОЦІЙНОГО ВИГОРАННЯ ПІДЛІТКІВ.....	43
ЄФІМОВА М. МПСИХОЛОГІЧНІ ЗАХОДИ З ПРОФІЛАКТИКИ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ ПІДЛІТКІВ.....	45
КИЛИМЧУК І. РОЛЬ ПСИХОЛОГІЧНОЇ СЛУЖБИ У ФОРМУВАННІ В УЧАСНИКІВ ОСВІТНЬОГО ПРОЦЕСУ ТОЛЕРАНТНОГО СТАВЛЕННЯ ДО ДІТЕЙ З ОСОБЛИВИМИ ОСВІТНИМИ ПОТРЕБАМИ.....	49
КОБЕЦЬ Д. ТЕОРЕТИЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	52
КОВАЛЕЦЬ А. УЯВЛЕННЯ ЮНАЦТВА ПРО МАЙБУТНЬОГО ШЛЮБНОГО ПАРТНЕРА.....	55
КОВАЛЬЧУК Х. ОСОБЛИВОСТІ ЛІДЕРСЬКИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ.....	57
КОЗЕНЮК М. ОСОБЛИВОСТІ ВИВЧЕННЯ ОСОБИСТІСНОЇ ГОТОВНОСТІ СТАРШОКЛАСНИКІВ ДО ВИБОРУ ПРОФЕСІЇ.....	58
КОНОНЧУК А. ЗДАТНІСТЬ ДО ЕМПАТІЇ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ.....	62
КОСТЮКОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ САМООЦІНКИ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	65
КУЛАКЕВИЧ П. БАТЬКІВСТВО ТА МАТЕРИНСТВО ЯК СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНИЙ ФЕНОМЕН.....	69
ЛАТА І. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ФЕНОМЕНУ «ВИГНАНЦЯ» В ОСВІТНЬОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	72

МАРТЮЧЕНКО К. ПСИХОЛОГІЧНЕ БЛАГОПОЛУЧЧЯ ОСОБИСТОСТІ.....	74
МАРЧУК К. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ПРИЧИН БУЛІНГУ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	77
МЕЛЬНИК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ЧИННИКИ АКЦЕНТУАЦІЇ ХАРАКТЕРУ У ПІДЛІТКІВ.....	78
МИСЬКО Є. ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ НАВЧАЛЬНОЇ МОТИВАЦІЇ СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	81
МИХАЙЛОВА Т. ШЛЯХИ ЗАПОБІГАННЯ ТА КОНСТРУКТИВНОГО РОЗВ'ЯЗАННЯ КОНФЛІКТІВ У ПІДЛІТКОВИХ КОЛЕКТИВАХ.....	83
МОВЧКО О. ПСИХОЛОГІЧНІ БАР'ЄРИ ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ У ВЗАЄМОДІЇ ІЗ ПЕДАГОГІЧНИМ КОЛЕКТИВОМ.....	86
НЕЧАЄВА Р. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ПОСТТРАВМАТИЧНОГО СТРЕСОВОГО РОЗЛАДУ У ВІЙСЬКОВОСЛУЖБОВЦІВ.....	89
НІКШИНА Д. ФОРМУВАННЯ ГУМАНІСТИЧНИХ ЦІННОСТЕЙ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ В ОСВІТНЬО-ВИХОВНІЙ ДІЯЛЬНОСТІ.....	94
ОЛЕКСІЙЧУК З. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ВПЛИВУ МУЗИКИ НА ЕМОЦІЙНІ СТАНИ ШКОЛЯРІВ.....	97
ОМЕЛЬЧУК О. ТРАНСФОРМАЦІЯ КОНЦЕПТУ Я-ПСИХОЛОГ У СТРУКТУРІ САМОСВІДОМОСТІ СТУДЕНТІВ ЗАКЛАДІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	101
ПИЛИШОК Т. ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ МАЙБУТНЬОГО ФАХІВЦЯ.....	104
ПИСЬМЕННА В. ОСОБЛИВОСТІ САМОСТАВЛЕННЯ У НЕЗАДОВОЛЕНИХ ВЛАСНОЮ ЗОВНІШНІСТЮ ДІВЧАТ.....	105
ПОДЕЙКО Л. РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ ІДЕНТИЧНОСТІ МАЙБУТНІХ ПСИХОЛОГІВ.....	109
РАБОВИЧ І. ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ПРОЯВІВ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	111
РАБОВИЧ І. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ІНСТРУМЕНТАРІЙ У КОРЕКЦІЙНІЙ РОБОТІ З ПІДЛІТКАМИ, ЯКІ МАЮТЬ ПРОЯВИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	113
РОМАНОВИЧ І. ПОПЕРЕДЖЕННЯ СУЇЦИДАЛЬНИХ НАХИЛІВ СЕРЕД СТАРШОКЛАСНИКІВ.....	116
РОМАНЮК В. ПСИХОЛОГІЧНИЙ ВЗАЄМОЗВ'ЯЗОК МІЖ РОЗВИТКОМ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ І ЇХ СОЦІАЛЬНОГО СТАТУСУ В ГРУПІ.....	120
СОСОНЮК О. РОБОТА ПСИХОЛОГА ЗАКЛАДУ ОСВІТИ ЩОДО РОЗВИТКУ ЕМПАТІЇ У ПІДЛІТКІВ.....	122
СТУПНИЦЬКА А., КОНОНЧУК А. ДОВІРА ЯК ОСНОВНА ФОНОВА ПЕРЕДУМОВА ВЗАЄМОДІЇ ВИКЛАДАЧА ТА СТУДЕНТІВ.....	125
СИРОТЮК А. ДЕПРЕСІЯ В УМОВАХ ПАНДЕМІЇ COVID-19.....	129
ТКАЧ О. ПСИХОЛОГІЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ЯВИЩА СОЦІАЛЬНОГО ВИГНАННІ В НАВЧАЛЬНОМУ СЕРЕДОВИЩІ.....	135
ЧЕРНИЖ Я. ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОГО ІНТЕЛЕКТУ ПІДЛІТКІВ З ДЕВІАНТНОЮ ПОВЕДІНКОЮ.....	137
ЧИЧУК Ю. ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ СТРЕСОСТІЙКОСТІ СТУДЕНТСЬКОМУ ВІЦІ.....	140
ЧОРНОУС Я. ВПЛИВ ТРИВОЖНОСТІ НА НАВЧАЛЬНУ УСПІШНІСТЬ УЧНІВ....	142
ШЕПЕЛЬЧУК І. ЕМПІРИЧНЕ ВИВЧЕННЯ ОСОБЛИВОСТЕЙ СОЦІАЛЬНО-ПСИХОЛОГІЧНОЇ АДАПТАЦІЇ ДІТЕЙ 6-7 РОКІВ ДО УМОВ НУШ.....	144